

6 Przędziorek chmielowiec (*Tetranychus urticae* Koch)

6.1 Systematyka:

Rząd - roztocze (*Acari*)

Rodzina - przędziorkowate (*Tetranychidae*)

6.2 Biologia i krótki opis szkodnika:

Zimują samice w spękaniach kory pędów oraz w opadłych resztach roślinnych pod krzewami. Aktywność rozpoczynają w kwietniu. Początkowo żerują na dolnej stronie najmłodszych liści wyrastających z karpki korzeniowej a następnie przemieszczają w górne partie opanowując liście całego krzewu. W miejscu żerowania, czyli na dolnej stronie liści składają jaja, z których rozwijają się larwy. W sprzyjających warunkach (ciepłe i bezdeszczowe lata) szkodnik rozwija 5-6 pokoleń. Pod koniec sierpnia oraz we wrześniu pojawiają się samice zimujące. Ciało samic przędziorka chmielowca jest owalne, długości około 0,5 mm. Samice zimujące są ceglasto pomarańczowe natomiast letnie żółtozielone z dwoma ciemnymi plamami na bokach ciała. Samiec jest nieco mniejszy kształtu romboidalnego. Jajo szkodnika jest owalne, początkowo przezroczyste, później żółtawe, o średnicy około 0,1 mm. Larwa jest żółtozielona, z trzema parami nóg.

6.3 Opis uszkodzeń (zdjęcia):

Przędziorki podczas żerowania wysysają zawartość komórek roślinnych wskutek czego na górnej stronie liści pojawiają się jasnożółte plamy. Przy licznym zasiedleniu liście stopniowo żółkną a następnie brązowieją i zasychają.

6.4 Metodyka wykonania obserwacji:

Posługując się lupą lub binokulem, przez cały okres wegetacji roślin należy prowadzić systematycznie lustracje plantacji co 2-3 tygodnie. Na plantacji o powierzchni do 2 ha lub na każdej z kwater plantacji o powierzchni do 2 ha należy określić liczebność form ruchomych przędziorków na 200 losowo wybranych liściach.

6.5 Progi szkodliwości i terminy zabiegów:

Przed kwitnieniem (skala BBCH 59), 2 przędziorki na liść, od okresu kwitnienia do zbioru owoców (skala BBCH 65-87), 3 przędziorki na liść, po zbiorze owoców: 5 przędziorków na liść. Na plantacjach porzeczki liczebność populacji przędziorków może być skutecznie ograniczana przez roztocze drapieżne z rodziny dobroczyńkowatych (*Phytoseiidae*). Podstawowym wymogiem efektywnego, biologicznego zwalczania przędziorków jest stosowanie wyłącznie środków ochrony roślin selektywnych dla roztoczy drapieżnych.

Zabiegi chemiczne należy wykonywać gdy liczebność szkodnika przekroczy próg zagrożenia, zwracając szczególną uwagę na okres prewencji oraz karencji stosowanych preparatów.